

Stichting TSJERKIND

CAPELLE A/D IJSSEL

K.v.K. nr: 24291902

aprilreis 2013

Wit rusland
Capelle a/d IJssel

Twee keer per jaar gaan we naar Wit-Rusland, in het voorjaar en in het najaar. Een halfjaar is snel om en na de gebruikelijke vele voorbereidingen zoals de goederen sorteren, ladinglijsten opmaken en het visum aanvragen vertrekken we 8 april voor de 31ste keer met een hulpgoederentransport. We hebben een Volkswagen Crafter en een Volkswagen Transporter beide met aanhanger, ter beschikking gesteld door fa. de Koning en de RET. Deze keer zijn Daan en Hannie Plandsoen en Jac van vliet en Pim Visser meegegaan. Geweldig dat wij weer elke keer voldoende goederen en financiële middelen ontvangen, zodat we weer een reis kunnen maken. De reis verloopt zeer voorspoedig en we kunnen deze keer in 3 uur en 40 minuten de grens passeren. De verdere Nieuwsbrief is voornamelijk geput uit de bron van Pim Visser die de reis voor het eerst meemaakte.

Volkovysk.

Bij de kerk in Volkovysk worden we door diverse mensen hartelijk begroet en we drinken thee met gehandicapten die in de kerk zijn voor Bijbelstudie. Marina heeft een nieuw gebit en straalt van oor tot oor. Voor we de dozen kunnen uitladen moeten we langs de (binnenlandse) douane. Gelukkig gaan Nick en Ljuba mee en om 8.00 uur is al het papierwerk klaar. Het uitladen van de dozen en in de container neerzetten is snel klaar omdat er een blik jongeren opengetrokken wordt. Er ligt nog zeker 20cm sneeuw op het terrein rond de kerk.

Op dag 4 gaan we enkele instellingen langs. Mijn vooroordeel dat het hoofd van zo'n instelling een strenge stugge vrouw is, is direct verdwenen als we bij het Sanatorium aankomen. Een hartelijke begroeting. Er is een tolk aanwezig Irina, zij spreekt Engels en dat is een uitkomst. Er wordt gesproken over wat er gedaan is en wat er nog verwacht wordt. Het nieuwe bad dat geplaatst is kan nog niet gebruikt worden doordat het water uit de leiding bruin is en zij vrezen dat het bad in de kortste keren onbruikbaar is. Zij vragen een filter voor het bad. In een aantal kamers is de vloerbedekking kapot en dat zorgt voor gevaarlijke situaties. Ik voel me net iemand uit het bestuur van

een weeshuis, in een verhaal van Dickens, die een inspectieronde maakt. De mensen zijn echter niet onderdanig, maar echt dankbaar voor de geboden hulp. Jongerensoos. Ook in de soos is het feest als we komen. Het subhoofd Anna heeft een welkomstgedicht gemaakt. Ze is nog heel jong, maar runt toch de soos. Protalinka. Het derde bezoek is aan Protalinka een kleuterschool en we krijgen een rondleiding. Een kleurige inrichting trekt aan ons voorbij. Ze willen nieuwe achterdeuren. Hierna brengen we een bezoek aan de fam. Bernikie. Het gaat goed met de sponsorkinderen. De volgende dag gaan we naar de Klas (kinderen met meer lichamelijke en geestelijke beperkingen). De gevraagde looptrainer kan niet neergezet worden omdat de plafondconstructie dit niet toelaat. De gemeente heeft toegezegd het plafond aan te passen. Met twee medewerkers van de sociale dienst bezoeken we ongehuwde moeders. Zij worden begeleid om zodoende inzicht te krijgen in de besteding hun huishoudbudget. Ze zijn blij met de voedselpakketten die zij ontvangen. Het is opmerkelijk dat op een enkeling na alle medewerkers vrouw zijn. Waar zijn de mannen? Wat mij bij alle mensen opvalt, is dat zij hun werk zeer gemotiveerd en met veel liefde doen. Het is 1 Cor. 13 in de praktijk. Ze kunnen bergen verzetten.

een weeshuis, in een verhaal van Dickens, die een inspectieronde maakt. De mensen zijn echter niet onderdanig, maar echt dankbaar voor de geboden hulp.

Jongerensoos. Ook in de soos is het feest als we komen. Het subhoofd Anna heeft een welkomstgedicht gemaakt. Ze is nog heel jong, maar runt toch

de soos. Protalinka. Het derde bezoek is aan Protalinka een kleuterschool en we krijgen een rondleiding. Een kleurige inrichting trekt aan ons voorbij. Ze willen nieuwe

achterdeuren. Hierna brengen we een bezoek aan de fam. Bernikie. Het gaat goed met de sponsorkinderen. De volgende dag gaan we naar de Klas (kinderen met meer lichamelijke en geestelijke beperkingen).

De gevraagde looptrainer kan niet neergezet worden omdat de plafondconstructie dit niet toelaat. De gemeente heeft toegezegd het plafond aan te passen. Met twee medewerkers van de sociale dienst bezoeken we ongehuwde moeders. Zij worden begeleid om zodoende inzicht te krijgen in de besteding hun huishoudbudget. Ze zijn blij met de voedselpakketten die zij ontvangen. Het is opmerkelijk dat op een enkeling na alle medewerkers vrouw zijn. Waar zijn de mannen? Wat mij bij alle mensen opvalt, is dat zij hun werk zeer gemotiveerd en met veel liefde doen. Het is 1 Cor. 13 in de praktijk. Ze kunnen bergen verzetten.

Sponsorkinderen Op dag 5 bezoeken we de

sponsorkinderen, De kinderen zijn blij ons te

zien en geestdriftig wordt alles uitgepakt. Het is een drukte bij Lila. Hier is een nieuw kindje bijgekomen. Zij is met pensioen (55 jaar). Er wordt nog wat muziek ten gehore gebracht op blokfluit en accordeon. Katja heeft een "friend forever" in Nederland (Marit) en zij krijgt een half hartje aan een ketting die zij direct omdoet. Zij speelt dwarsfluit en heeft op een concours een 2^e prijs gewonnen. Op **zondag** wonen we een

kerkdienst bij. Wat een feest. Van baby tot volwassene is tijdens de dienst in de (huis)kerk aanwezig. Wordt er een lastig of moet er gevoed worden, dan lopen ze even weg uit de dienst. Er wordt gezongen door een koor en gemeente. En dat kunnen ze. De dienst verloopt anders dan we gewend zijn en duurt meer dan 2 uur. Er gebeurt echter zoveel dat dat niet opvalt.

Dvoretz. Zondagmiddag vertrekken we naar Dvoretz alwaar we hartelijk begroet worden door Regina. Zij is de hoofdarts van het plaatselijk gezondheidscentrum en allang met pensioen. Omdat er geen opvolger is, plakt zij er telkens een jaartje bij.

Maandag. Vandaag gaan we voedselpakketten maken in een ruimte achter de (staats)winkel. Ook

hier geen norse winkelbediende, maar iemand die behulpzaam de dichtgesealde pakken opensnijdt. Het tellen van het geld is een belevenis op zich. Een enorme stapel geld verwisselt van eigenaar. Hierna gaan we pakketten rondbrengen. De wegen zijn redelijk tot erg glibberig. De meeste huizen

zien er verformfaaid uit. Weinig verf en een aanbouw aan de zijkant. Aan Ljena hebben we een goede TomTom. Ook zij is blij met frisse lucht als we de huisjes verlaten. De dankbaarheid is ongekend. Veel knuffels vallen ons ten deel. Ook in voor ons onverstaanbare woorden wordt duidelijk gemaakt dat zij enorm dankbaar zijn. Op **dinsdag** nog enkele pakketten weggebracht.

Novojenja. Dinsdagavond bezoeken we nog de kerk in Novojenja. De kachel werkt nog, maar deze moet in de komende herfst gekeurd worden en ze zien dit met angst tegemoet. Zij hebben nu € 600,- gespaard maar als hij vernieuwd moet worden kost die € 2000,-

Tot slot nog even over Volkovisk. De doorgaande wegen zijn over het algemeen goed berijdbaar. De zijwegen worden al wat minder. Grote kuilen laten de chauffeurs

niets over dan met slalom vooruit te komen. De binnenwegen en straten bestaan uit een zandbed met grote of diepe kuilen,

Haast is uitgebannen. Wat opvalt, is dat niemand bedankt voor het wachten op een tegenligger die even aan jouw kant rijdt. Zolang zij niet praten, kun je de gemiddelde man of vrouw zo in Oud-Beijerland neerzetten, zonder dat zij opvallen. We zijn overal zeer gastvrij ontvangen.

Voor verdere informatie zie onze website: www.tsjerkind.com

Wij danken u allen weer voor uw bijdragen in goederen en geld. Dank zij U kunnen we deze reizen blijven maken. Bovenal danken wij de HERE onze God voor zijn Zegen op het werk dat wij hier mogen en kunnen doen voor de mensen in Wit-Rusland.